

Aage Frandsen (SF):

Fremskridtspartiets ordfører var inde på, at problemet om andre EF-borgeres opkøb ikke var et problem og først ville blive det i 1978, og så kunne man tage problemet op, hvis det blev et problem.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at da vi vedtog denne lov, havde vi en diskussion om dette, og det fremgik tydeligt, for det første at den daværende regering ikke mente, at det ville være helt til 1978, inden man fra EFs side ønskede at ophæve den frie etableringsret, for det andet at den daværende regering ikke fandt det rimeligt at nedlægge veto i et sådant spørgsmål. Det kan være, den nuværende regering har en anden opfattelse, men hvis ikke dette er tilfældet, er problemet om andre EF-borgeres opkøb helt oplagt aktuelt, ikke i 1978, men sandsynligvis meget før.

Så er der spørgsmålet om de ordførere, der her har sagt, at de taler på landbrugets vegne, og henviser til de og de landmænd, som har sagt sådan og sådan. Der er det ved det, at de landmænd, som i øjeblikket er etableret, ikke mindst de landmænd, som står for at skulle sælge, har en helt anden interesse i dette spørgsmål, end fremtidige landmænd har. Derfor er det en helt anden situation for de unge landmænd, de kommende landmænd, end det er for de mennesker, som skal sælge. Hvis man ophæver loven om bopælspligt og kravet om hovederhverv, betyder det simpelt hen, at vi forærer tusinder af kroner, i nogle tilfælde millioner af kroner, til de mennesker, der i øjeblikket sidder på landbrugsjorden, fordi de vil kunne sælge til byboere, som er langt mere kapitalstærke.

Så vil jeg til allersidst sige til hr. Poul Westergaard, som var inde på, at disse ting, bopælspligt og kravet om hovederhverv, var lapperier, at det er jeg fuldstændig enig med hr. Poul Westergaard i. Det ville have været langt bedre, om vi ikke havde stået over for problemerne med prisstigninger, som er en følge af, at vi er kommet ind i EF. Det ville have været langt bedre, hvis vi havde indført en ordentlig beskatning af jorden. Det er der ikke flertal for her i tinget. Så bliver vi nødt til at tage den næstbedste eller den tredjebedste løsning, og det er det, der er tale om her. Det er den, man vil fjerne.

Dohrmann (FP):

Jeg er næsten ked af at sige det, men jeg tror, hr. Risgaard Knudsen har hørt forkert, når han påstår, at det ikke er landbrugernes ve og vel, vi tænker på. Jo, det er landbrugerne, vi tænker på, men det er ikke bare landbrugerne, det er hele samfundet, vi tænker på.

Hvad er en landbrugsejendom værd uden produktion? Den er intet værd. Lad os få nogle flere nye folk ind, og lad os få en større produktion og dermed en større eksport.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft (KF):

Jeg har bedt om en kort bemærkning i anledning af hr. Aage Frandsens indlæg, idet hr. Aage Frandsen gav udtryk for, at man kunne risikere, at vi måtte ophæve de bestemmelser, vi har om begrænsning af udlændinges adgang til at købe jord i Danmark inden 1978. Jeg vil gerne erindre hr. Aage Frandsen og andre om, at da vi tiltrådte traktaten om EF, fik vi tilsagn om, at vi har ret til at bevare de nuværende bestemmelser om erhvervelse af fast ejendom i Danmark, som er vedtaget i 1959, og at EFs bestemmelser først skal træde i kraft i 1978. Disse bestemmelser i EF går i dag ud på, at man skal være 2 år ved landbruget i værtslandet, inden man kan overtage en landbrugsejendom. Vi er i dag selv medlem af EF, og såfremt man stiller krav om eller ønsker at gennemføre bestemmelser inden for EF, som vi er imod, kan vi nedlægge veto.

Hr. Aage Frandsen gav udtryk for, at den tidligere regering havde en anden opfattelse end den, jeg her har givet udtryk for, og jeg skal derfor erindre om, at den tidligere handelsminister i landbrugsudvalget netop gav udtryk for det, jeg her har sagt fra talerstolen.

Karlskov Jensen (V):

Det var også kun en kort bemærkning, jeg gerne ville knytte til hr. Aage Frandsens indlæg, og den drejer sig sådan set om det samme, som hr. H. C. Toft nu nævnte. Det direktiv, der ligger til grund for den frie etableringsret i landbruget, træder efter dets